

Maria Siuta-Górecka i Stanisław Górecki

Interpretacje

Do swojego świata wyobraźni zaprosili nas Maria Siuta-Górecka i Stanisław Górecki. Wystawa artystów miała miejsce w lutym 2018 roku w Galerii Wydziału Sztuki UR. Prof. dr hab. Maria Siuta-Górecka i prof. dr hab. Stanisław Górecki w początkowych latach pracowali jako nauczyciele akademicy w Instytucie Wychowania Artystycznego UMCS w Lublinie. W kolejnych latach zaistnieli jako współzałożyciele Instytutu Wychowania Plastycznego WSP w Rzeszowie, powstałego w roku 1995, a następnie Wydziału Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego, gdzie pełnili funkcję kierowników zakładów: Zakładu Rzeźby i Zakładu Rysunku. Prowadzili też zajęcia w Instytucie Edukacji Artystycznej w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej im. J. Grodka w Sanoku. Powracając w rodzinne okolice, inspirowali powstanie szkoły artystycznej w tym regionie.

Wystawa prac pt. *Interpretacje* nie jest pierwszą ekspozycją, którą małżeństwo artystów wspólnie prezentuje. Ich prace w ciekawy sposób ze sobą kontrastują – Maria Siuta-Górecka tworzy oszczędne w formie rzeźby i maluje, używając skali barw o gorącej, rozświetlonej tonacji. Stanisław Górecki precyzyjnie wypełnia arkusze czarnymi punktami i liniami, tworząc obrazy, w których różne obiekty i płaszczyzny układają się w wielowymiarowe światy. Artyści w swojej twórczości przyglądają się rzeczywistości w sposób nieoczywisty. Pojawia się abstrakcyjna forma, kontrastowe walory, barwna gra światła, istotą ich przekazu jest indywidualność wypowiedzi.

Maria Siuta-Górecka eksperymentuje ze skalą, materiałem i formą. Potrafi zachwycić awangardowym ujęciem motywu. Jej rzeźby są koncentracją sił witalnych, przedstawionych w syntetycznej, zintegrowanej formie. Niekiedy płynne, obłe formy zyskują niezwykłą, choć przelotną żywotność. Emanuje z nich napięcie niezwykle czystych, gładkich, pozbawionych faktury form. Rzeźba żyje, stwarza się na nowo i przemienia poprzez światło, które ją dotyka. Lustro życia. Autentyczne, o mocnym, ciepłym przekazie są też prace malarskie. Plama (staje się) naczelnym motywem kreowania kompozycji w obrazach. Koloryt emanuje ciepłem i świetlistością. To abstrakcyjne mandale – ikony, wkraczające w pozaziemski, enigmatyczny świat, pozbawiony dosłownej narracji. Ekspresja śmiałych gestów, olśniewający blask, pulsujące nasycenia i szczerość przekazu otwierają dla odbiorcy przestrzeń empatii.

Profesor Stanisław Górecki to mistrz rysunku i warsztatowego działania w czerni i bieli. Formy abstrakcyjne nawiązują do rzeczywistości niejako

zaszyfrowanej. Żyjąc własnym życiem, stają się jednocześnie metaforą, znaczącym odniesieniem do form naturalnych. Otwartość kompozycji wychodzi poza ramy, poszukując świata równoległego, zasłoniętego zmysłami. Materia ujawnia genezę rozświetlonych przestrzeni, ewokuje konkret i wciąga widza w ten

Stanisław Górecki i Maria Siuta-Górecka na wernisażu swojej wystawy *Interpretacje*, w tle obrazy M. Siuty-Góreckiej, fot. z archiwum galerii

enigmatyczny świat. Tajemnicza kreatywność życia ma realizację w prostych narzędziach ołówka czy długopisu. Czarno-biały obraz uwikłany grą splotów materii wiedzie ku tajemnicy. Cykl rysunków obrazuje bogatą różnorodność i rytmiczność przecinających się linii, wykonanych narzędziem prowadzonym pewną ręką artysty, który już nie poszukuje, nie błądzi, nie skreśla, nie wymazuje niczego. To deklaracja bardzo wnikliwego spostrzegania świata, wyczuwanego poprzez podświadomość, wyrażenie wyłaniającego się z zapisu konstruowanej rysunkowej przestrzeni. Przekaz artystyczny obojga artystów jest oczywisty: nie jesteśmy osadzeni tylko w rzeczywistości widzialnej. Przepleciona jest ona sygnałami zależności duchowych, metafizycznych, wszelkich przemian. Jesteśmy świadkami w przekazie wizualnym tego, co nienazwane, a co jest z perspektywy człowieka najbardziej istotne i niezbywalne: światło rozumiane dosłownie i symbolicznie.